

forsels-handel vil faae denne Godtgjorelse; som man fandt ikke billigt at kunne naegte den; men jeg troer, at man ved Lovgivningen bør tage Hensyn baade til det Store og det Smaa, og at Enhver bør, uanset om det er Stort eller Smaat, kunne faae den Lettelse, Anordningen har bestemt. Jeg kan derfor ikke finde, at det er ganske hensigtsmaessigt, ved Lovgivningen at drage en Grændse i denne Henseende. Det er, hvad jeg har at bemærke med Hensyn til det under Nr. 2 stillede Udringsforslag.

Jeg skal med Hensyn til Sagen i dens Almindelighed tillade mig at henholde mig til, hvad jeg under denne Sags anden Behandling har bemærket, at det hele Spørgsmaal, som her er reist, og hele den Foranstaltning, som er truffen, efterat denne Sag var forelagt af Regjeringen, forekommer mig at grændse temmelig nær til Ubetydeligheder. Efterat man nemlig med Hensyn til den langt overveiende og større Deel af de consumtionspligtige Gjenstande har maattet lade den almindelige Lov gjælde, idet navnlig saavel den provisoriske Anordning, som den Lov, vi staae i Begreb med at vedtage, begge have ladet det passere med Hensyn til Afgiftsgjenstande, hvis Beløb er af langt større Værdi, end hvad der bliver tilbage, og hvorom Tælen først bliver til næste Aars 1ste April; saa forekommer der mig ikke mindste Anledning til her ved denne Lov at foretage Forandring i hvad den tidligere Lovgivning om Consumtionen har foreskrevet. Det er Anledningen til, at jeg med tre andre ærede Medlemmer i Udvalget er kommen til at stille det Udringsforslag, som findes paa den omdeelte Liste under Nr. 1, og som gaaer ud paa, at de Dyd i Slutningen af 1ste Affnit: „naar Udsørfelsen skeer forinden 1ste Marts 1852“ udgaae, hvorhos jeg skal tillade mig at gjøre det høitærede Thing opmærksom paa, at vi derved kun have villet føre Loven tilbage til Regjeringens oprindelige Forslag; dette forekommer mig, siger jeg, i denne Sag at være det, som vil være at foretrække. Men jeg maa derhos bemærke, at, naar det under Sagens forrige Behandling af den fungerende Finansminister er blevet oplyst efter Meddelelser, han desangaaende havde modtaget af Grev Sponneck, at den

Consumtionsgodtgjorelse for udførte Varer, som havde fundet Sted, efterat den provisoriske Lov var udkommen, havde andraget et Beløb af 86,000 Rbd., da troer jeg, at dette Tal slet ikke kan finde Anvendelse her eller tjene til Sammenligning i den ringeste Henseende; thi dette Beløb omfatter ogsaa Godtgjorelsen for udført Brændeviin, som vistnok udgjør, om ikke en overveiende, saa dog en meget betydelig Deel af dette Beløb. Idet nemlig den provisoriske Anordning den 7de October f. A. ophævede Samfærselelsen imellem Slesvig og Holsten, og indførte Brændeviinsbefattningen i Slesvig, hvor Brændeviin hidtil havde været afgiftsfrit, havde dette tilfølgende, at store og betydelige Quantiteter bleve udførte saavel fra Kjøbenhavn som fra de øvrige Kjøbstæder til Slesvig, ligesom vi ogsaa senere have erfaret af Finansministerens Meddelelser, at der endnu i den seneste Tid, paa Grund af de Forandringer, der ere foreslaaede med Hensyn til Bornholm, ere udførte meget betydelige Quantiteter Brændeviin til denne D, som udføres fra Kongeriget, hvor Godtgjorelse derfor tages, til de hidtil afgiftsfrie Steder. Jeg holder mig saaledes overbevist om, at den Godtgjorelse, som er erlagt for Brændeviin, har udgjort en meget stor Deel af det opgivne Beløb af 86,000 Rbd. Dertil kommer, at der netop paa denne Tid af Aaret er udført betydelige Quantiteter consumtionspligtige Varer til Slesvig, hvorfor Godtgjorelse ogsaa under almindelige Forhold vilde være at tilstaae, og jeg antager saaledes, at det Beløb, som bliver tilbage som det, Statskassen har maattet udrede paa Grund af, at consumtionspligtige Varer ere udførte af Byerne, og igjen førte tilbage, efterat Consumtionen er ophævet, kun vil udgjøre den mindste Deel af det opgivne Beløb. Men i alt Fald vil nu, naar Brændeviinsafgiftsfriheden bliver ophævet for hine Steder til 1ste April, og, efterat de vigtigste Consumtionsafgifter, saasom Formalingssafgiften af Korn til Brændeviin som til andet Brug, ophører, og der ikke blive andre consumtionspligtige Varer tilbage for Kjøbenhavns Vedkommende end saadanne, hvoraf Kjøb og Smør udgjør den væsentligste Deel — saa er jeg overbevist om, at, om man ogsaa lod